

Митрополит Јоаникије у Матици српској: Његоша нико није успио затворити, његова се ријеч чује у цијелом српству и шире

Поводом дана рођења Петра Петровића Његоша, великог пјесника и филозофа, 13. новембра, у Матици српској у Новом Саду уприличена је свечаност под називом „Његошев дан” и научни скуп „Издања Горског вијенца”.

Поздравне речи одржали су Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски Јоаникије, предсједник Његошевог одбора, академик Матија Бећковић, потпредсједник Његошевог одбора и проф. др Драган Станић, предсједник Матице српске.

Уводно обраћање “Око Горског вијенца” одржао је академик Миро Вуксановић, потпредсједник Његошевог одбора.

Наког тога, своја истраживања саопштили су проф. др Радмило Маројевић, проф. др Горан Максимовић, проф. др Радослав Ераковић, проф. др Душко

Певуља, др Душко Бабић и Слађана Субашић. Скупу су предсједавали академик Миро Вуксановић и академик Јасмина Грковић Мејџор.

Поздравна ријеч Митрополита црногорско-приморског Јоаникија

Поштовани предсједнице Матице српске,

Поштовано предсједништво,

Поштовани чланови Матице српске и учесници овог научног скупа о издањима “Горског вијенца”,

Част ми је што имам прилику да вас све поздравим. Радост ми је што послије бројних и значајних свечаности, које смо имали ове године у Црној Гори, гдје се и званично на државном нивоу прославља Његошев дан, што, хвала Богу, имам прилику да узмем учешћа и у овим свечаностима у Матици српској поводом Његошевога дана.

Чули смо од академика Вуксановића колико је тих веза Његошевих са Матицом српском у вријеме његовог живота, које се нијесу прекинуле ни до дан данас, него су се у последње вријеме умножиле и интензивирале. То је важно понајвише због тога што постоји једна склоност, а уз њу постоји и зла намјера, да се Његош некако заокружи, ограничи у границе Црне Горе. Због тога је уклоњен из његове задужбине одакле је имао поглед, кроз тај свети храм, не само на своју Црну Гору, него на цијело српство, уклоњен и погажен његов аманет и затваран у зиндан. Али, како каже апостол Павле, ко ће Божју ријеч свезати? Ко ће Његоша ограничити, који се још за вријеме свога живота везивао за Божанску безграничност и бесмртност, Божански живот, који је и задобио, кога га је Господ удостојио кроз његово стваралаштво и Луче микроkozма и Горског вијенца?

Пошто је ријеч данас овдје, на овом научном скупу, о Горском вијенцу, најчитанијој књизи послје Светог писма на српском језику, не случајно названој народном Библијом, треба примијетити да је она небеска искуства, која није баш лако разумјети и пренијети, које је он саопштио у Лучи, Његош на премудар начин уградио и у Горски вијенац. Нарочито кроз лик игумана Стефана, а и кроз друге ликове и на много различитих начина, видимо тај Божански одсјај Луче, који је нама Његош приближио и зато је Горски вијенац толико питак, толико узвишено дјело које, рекло би се, говори о обичним земаљским стварима, макар у свом већем дјелу. Али свуда се осјећа, на цијелој ширини Горског вијенца то Божанско, небеско влијаније Светога владике Петра Другог Петровића Његоша Ловћенског Тајновидца.

Ови свечани дани и свечаности посвећене Његошу у Матици српској, најбољи су знак да Његош никада није био затворен, нити га је ко у успио затворити, него се његова ријеч чује и његово дјело се радо чита како у Црној Гори, тако у цијелом српству, али и много шире.

Захваљујем Матици српској и њеном Његошевом одбору на њиховом труду, на њиховој пажњи и на овим подухватима који нису мали, и што се тиче издавачке дјелатности посвећене Његошу, а посебно ме радује што сте у оквиру ових свечаности испланирали и организовали овај научни скуп. Желим пуни успјех у раду и, ако Бог да, да се тако и настави и у будуће. Хвала лијепо.

mitropolija.com